Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (nionde avdelningen)

den 4 juni 2015*

”Tillgång till handlingar — Beslut 2004/258/EG — Utbytesavtal av den 15 februari 2012 mellan Grekland, ECB och de nationella centralbankerna i Eurosystemet — Bilagorna A och B — Delvis avslag på ansökan om tillgång — Allmänt samhällsintresse — Unionens och en medlemsstats penningpolitik — ECB:s och de nationella centralbankerna i Eurosystemets interna finanser — Det finansiella systemets stabilitet i unionen”

I mål T-376/13,

Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein, Kiel (Tyskland), företrätt av O. Hoepner och D. Unrau, advokater,

sökande,

mot

Europeiska centralbanken (ECB), företrädd av A. Sáinz de Vicuña Barroso, S. Lambrinoc och K. Laurinavičius, samtliga i egenskap av ombud, biträdda av advokaterna H.-G. Kamann och P. Gey,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av ECB:s beslut av den 22 maj 2013, vilket delgavs sökanden genom en skrivelse från ECB:s ordförande, om delvis avslag på en ansökan om tillgång till bilagorna A och B till ”Exchange agreement dated 15 February 2012 among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NCBs listed herein” (utbytesavtal av den 15 februari 2012 mellan Republiken Grekland, ECB och de nationella centralbankerna i Eurosystemet som anges däri),

meddelar

TRIBUNALEN (nionde avdelningen),

sammansatt av ordföranden G. Berardis samt domarna O. Czúcz (referent) och A. Popescu,

justitiesekreterare: handläggaren J. Weychert,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 10 december 2014,

följande

* Rättegångsspråk: nederländska.

Dom

Bakgrund till tvisten och det angripna beslutet

1 Till följd av spänningar inom vissa segment inom finansmarknaderna, i synnerhet vissa marknader för statsobligationer inom euroområdet, beslutade och offentliggjorde Europeiska centralbanken (ECB) den 10 maj 2010 att det var nödvändigt att initiera ett tidsbegränsat program för värdepappersmarknaderna för att återställa en fungerande penningpolitisk transmissionsmekanism, det vill säga den process varigenom penningpolitiska beslut påverkar ekonomin i allmänhet och i synnerhet prisnivåerna.

2 Den 14 maj 2010 antog Europeiska centralbanken beslut 2010/281/EU av den 14 maj 2010 om inrättandet av ett program för värdepappersmarknaderna (ECB/2010/5) (EUT L 124, s. 8). Programet för värdepappersmarknaderna (Securities Markets Programme, nedan kallat SMP) gjorde det möjligt för ECB och de nationella centralbankerna inom euroområdet att genomföra direkta interventioner på euroområdets offentliga och privata obligationsmarknader.

3 SMP genomfördes av Eurosystemets portföljförvaltare genom interventioner i form av köp av eurodenominerade statsobligationer på sekundärmarknaderna. I samband med det programmet förvärvade ECB, mellan maj 2010 och mars 2011, samt mellan augusti 2011 och februari 2012, i synnerhet grekiska statsobligationer.

4 Genom utbytesavtalet av den 15 februari 2012 mellan Republiken Grekland, ECB och de nationella centralbankerna i Eurosystemet bytte ECB och de nationella centralbanker som räknas upp i avtalet ut de grekiska statsobligationer av vilka de var innehavare mot nya grekiska statsobligationer. De nya statsobligationerna har samma nominella värde, nominella ränta, datum då räntorna ska betalas och återköpsdagar som de ursprungliga grekiska statsobligationerna.

5 De grekiska statsobligationerna omstrukturerades i mars 2012 i samband med initiativet för den privata sektorns deltagande i omstruktureringen av den grekiska statsskulden. Den omstruktureringen påverkade inte de i punkt 4 ovan nämnda nya grekiska statsobligationerna som ECB och de nationella centralbankerna i Eurosystemet var innehavare av. Sökanden, Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein (Schleswig-Holsteins tandläkarförbunds välfärdsinstitut) som är innehavare av grekiska statsobligationer, samtyckte inte till initiativet för den privata sektorns deltagande och gjorde genom en talan sina rättigheter gällande gentemot Grekland. Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein anser att den omfattning i vilken ECB och de nationella centralbankerna i Eurosystemet var innehavare av grekiska statsobligationer vid den tidpunkt när den grekiska stadsskulden omstrukturerades i samband med initiativet för den privata sektorns deltagande är av särskild betydelse för dess talan.

6 Den 6 september 2012 beslutade ECB att avsluta SMP. ECB meddelade att den likviditet som tillförts genom SMP skulle fortsätta att användas som tidigare och att de värdepapper som fanns i SMP:s portfölj skulle hållas till förfall. ECB informerade även om de tekniska egenskaperna hos direkta monetära transaktioner på sekundärmarknaderna för statsobligationer (nedan kallade OMT), vilka utgör eventuella framtida penningpolitiska åtgärder.

7 Genom skrivelse av den 15 mars 2013 ansökte sökanden till ECB om att få tillgång till ”bilagan” till utbytesavtalet.

8 ECB besvarade ansökan genom skrivelse av den 16 april 2013. ECB preciserade att utbytesavtalet i synnerhet innehöll bilagorna A och B och beskrev deras innehåll. Angående bilaga A informerade ECB för det första om att det i bilagan i tabellform anges vilka grekiska statsobligationer som förvärvats av ECB och de nationella centralbankerna i Eurosystemet inom ramen för SMP. Tabellen består av fyra spalter i vilka följande anges. En beskrivning av värdepapperna, värdepappernas

identifikationsnummer, SMP:s totala omfattning och området. ECB angav även att det totala värdet på de grekiska statsobligationer som anges i bilaga A uppgick till 42 732 860 000,00 euro. ECB informerade vidare om att bilaga B består av två delar. Del I fastställer de ekonomiska villkoren för de nya grekiska statsobligationerna och består av fem spalter, vari de uppgifter som ingår i bilaga A anges i fyra av dem, och i den femte spalten anges det nominella värdet i euro. Det nominella värdet av de nya grekiska statsobligationerna som anges i bilaga B uppgick också till 42 732 860 000.00 euro. I del II fastställs de övriga villkoren för de nya grekiska statsobligationerna, såsom beräkningsunderlaget för räntan, datum då räntorna ska betalas, betalningsombudet, betyg, omsättningen och så vidare. ECB förklarade vidare att de nya grekiska statsobligationerna hade samma egenskaper – i form av nominellt värde, kupongräntor, datum för räntebetalning och återbetalning – som de ursprungliga grekiska statsobligationerna och att de inte fanns upptagana i förteckningen över godkända värdepapper som omstrukturerats i samband med initiativet för den privata sektorns deltagande. Sökandens ansökan om tillgång till de detaljerade och uppdelade uppgifter som finns i bilagorna A och B avslogs i övrigt av ECB.

9 Sökanden lämnade in en bekräftande ansökan till ECB den 19 april 2013, i vilken sökanden begränsade sin ansökan till att omfatta tillgång till bilagorna A och B till utbytesavtalet.

10 Genom skrivelse av den 22 maj 2013 lämnade ECB ut utdrag ur bilagorna A och B till utbytesavtalet som bekräftade den information om bilagorna som hade angetts i skrivelsen av den 16 april 2013. Den bekräftande ansökan avslogs i övrigt av ECB. ECB påpekade i det hänseendet att beslutet att vägra att lämna ut detaljerade och uppdelade uppgifter om de grekiska statsobligationer som ECB och de nationella centralbankerna i Eurosystemet var innehavare av grundade sig på artikel 4.1 a andra, tredje och sjunde strecksatsen i beslut 2004/258/EG av den 4 mars 2004 om allmänhetens tillgång till Europeiska centralbankens handlingar (ECB/2004/3) (EUT L 80, s. 42), i dess lydelse enligt beslut 2011/342/EU av den 9 maj 2011 om ändring av beslut ECB/2004/3 (ECB/2011/6) (EUT L 158, s. 37) (nedan kallat beslut 2004/258 i ändrad lydelse). Beslutet att avslå ansökan var motiverat för att skydda det allmänna samhällsintresset i fråga om unionens och en medlemsstats, i förevarande fall Greklands, penningpolitik, ECB:s och de nationella centralbankerna i Eurosystemets interna finanser och stabiliteten på det finansiella systemet i unionen.

Förfarandet vid tribunalen och parternas yrkanden

11 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 18 juli 2013.

12 På grundval av referentens rapport beslutade tribunalen (nionde avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet.

13 Den 28 oktober 2014 ställde tribunalen skriftliga frågor till sökanden och ECB som en processledande åtgärd enligt artikel 64 i dess rättegångsregler. Sökanden och ECB besvarade frågorna inom den föreskrivna tidsfristen.

14 Genom beslut av den 3 november 2014 förelade tribunalen ECB att, som en åtgärd för bevisupptagning enligt artikel 65 i rättegångsreglerna, förete bilagorna A och B till utbytesavtalet. ECB efterkom åtgärden för bevisupptagning inom den föreskrivna tidsfristen. I enlighet med artikel 67.3 tredje stycket i rättegångsreglerna tillställdes bilagorna i fråga inte sökanden.

15 Parterna utvecklade respektive talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 10 december 2014.

16 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara ”[ECB]:s yttrande av den 16 april 2013, i dess lydelse enligt yttrandet av den 22 maj 2013 …, i den mån ansökan om tillgång till bilagorna A och B till [utbytesavtalet] inte redan har beviljats”, och

— förplikta ECB att ersätta rättegångskostnaderna.

17 ECB har yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

1. *Huruvida talan i sin helhet kan tas upp till sakprövning*

18 ECB har, utan att framställa någon formell invändning om rättegångshinder, gjort gällande att talan inte kan tas upp till sakprövning. ECB har anfört att sökandens advokat – redan före det att denne i sökandens namn ansökte om att få tillgång till bilagorna till utbytesavtalet – hade gjort sådana ansökningar i sitt eget namn. De ansökningarna som i praktiken nästan var identiska med de ansökningar som lämnats in i sökandens namn hade fått avslag. Sökandens advokat återkallade sin talan mot avslagsbeslutet (mål T-70/13) den 15 mars 2013, det vill säga samma datum som ansökan i sökandens namn lämnades in. Talan om ogiltigförklaring ska därför avvisas.

19 Tribunalen finner i detta hänseende att det räcker att konstatera att ECB med avseende på de ansökningar som sökandens advokat hade lämnat in i sökandens namn varken gjorde gällande att de var orimliga eller oskäliga eller att *res judicata* förelåg. ECB avslog tvärtom sökandens ansökningar efter prövning i sak genom beslut av den 16 april respektive den 22 maj 2013.

20 Sökanden har därför i egenskap av adressat till besluten rätt att väcka talan mot dessa. I motsats till vad ECB har gjort gällande kan sökandens rätt att väcka talan mot de nämnda besluten nämligen varken påverkas av att institutets ansökan vid ECB eventuellt avvisas eller av att en annan sökande i ett mål vid tribunalen har valt att återkalla sin talan.

21 Yrkandet om att talan ska avvisas ska därför ogillas.

2. *Yrkandet om ogiltigförklaring av skrivelsen av den 22 maj 2013*

Upptagande till sakprövning

22 ECB har hävdat att det första yrkandet om ogiltigförklaring av ”ECB:s beslut av den 16 april 2013, i dess lydelse enligt ECB:s beslut av den 22 maj 2013” inte kan prövas i sak. Sökanden har inte på ett tillräckligt klart sätt angett vilket ECB-beslut som yrkandet om ogiltigförklaring avser. De argument som åberopats till stöd för yrkandet omfattar både svaret av den 16 april 2013 och svaret av den 22 maj 2013.

23 Tribunalen påpekar i detta hänseende att enligt artikel 21 första stycket i Europeiska unionens domstols stadga, som enligt artikel 53 första stycket i samma stadga är tillämplig på förfarandet vid tribunalen, och enligt artikel 44.1 c i tribunalens rättegångsregler ska en ansökan innehålla uppgifter

om föremålet för talan. Dessa uppgifter ska vara så klara och precisa att svaranden kan förbereda sitt försvar och att tribunalen kan utföra sin domstolsprövning (dom av den 20 mars 2013, Nexans France/Gemensamma företaget Fusion for Energy, T-415/10, REU, EU:T:2013:141, punkt 49).

24 I förevarande fall ska det rättsliga sammanhang som yrkandet om ogiltigförklaring ingår i beaktas. Efter det att en ursprunglig ansökan om tillgång till handlingar fått avslag, får sökanden nämligen, enligt det förfarande som föreskrivs i artiklarna 6 och 7 i beslut 2004/258 i ändrad lydelse, inge en bekräftande ansökan till ECB:s direktion med begäran om omprövning. Tribunalen konstaterar med hänsyn till dessa bestämmelser att det tillräckligt klart framgår av yrkandet om ogiltigförklaring av ”ECB:s svar av den 16 april 2013, i dess lydelse enligt ECB:s svar av den 22 maj 2013”, att sökanden har yrkat ogiltigförklaring av ändringen av ursprungsbeslutet och således skrivelsen från ECB:s direktion av den 22 maj. Denna tolkning av sökandens yrkande om ogiltigförklaring bekräftades av sökanden vid förhandlingen.

25 I motsats till vad ECB har hävdat, kan sökandens bekräftelse inte anses utgöra en ändring av dess yrkanden. Det framgår nämligen tillräckligt klart av ansökan att yrkandet om ogiltigförklaring rör ECB:s beslut av den 22 maj 2013.

26 Den invändning om rättegångshinder som rör yrkandet om ogiltigförklaring av ECB: beslut av den 22 maj 2013 kan därför inte godtas.

Prövning i sak

27 Sökanden har till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring åberopat tre grunder. Den första grunden rör en invändning om rättsstridighet angående artikel 4.1 a sjunde strecksatsen i beslut 2004/258 i ändrad lydelse. Den andra grunden avser ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten som är föreskriven i artikel 296.2 FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Sökanden har genom sin tredje grund gjort gällande att ECB:s motivering inte är välgrundad.

28 Tribunalen finner det lämpligt att pröva den andra och tredje grunden före den första grunden.

Den andra grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

29 Sökanden har hävdat att ECB åsidosatte motiveringsskyldigheten som är stadfäst i artikel 296.2 FEUF och i artikel 41.2 c i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Sökanden har till stöd för den grunden gjort gällande att undantagen från allmänhetens rätt till tillgång till handlingar ska tolkas och tillämpas restriktivt. Den institution som vägrar att ge tillgång till en handling ska ange på vilket sätt tillgång till handlingen konkret och faktiskt skadar det intresse som skyddas av det undantag som institutionen gör gällande med stöd av den bestämmelse som åberopas. De krav som följer av motiveringsskyldigheten är i förevarande fall särskilt höga på grund av ECB:s befogenhet att företa skönsmässig bedömning och på grund av den begränsade domstolsprövningen av ECB:s beslut. Sökanden har gjort gällande att ECB:s skrivelse av den 22 maj 2013 inte uppfyller de kraven.

30 ECB har bestritt de argumenten.

31 Tribunalen påpekar i detta avseende att rättsakter i enlighet med artikel 296.2 FEUF ska vara motiverade.

32 Motiveringsskyldigheten utgör en väsentlig formföreskrift som ska särskiljas från frågan huruvida motiveringen är hållbar, vilken ska hänföras till frågan huruvida den aktuella rättsakten är lagenlig i materiellt hänseende. Motiveringen till ett beslut ska vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet och ska på ett klart och tydligt sätt återge de skäl som den unionsinstitution som antagit rättsakten

grundat det på, så att de som berörs kan förstå anledningen till den vidtagna åtgärden och att unionsdomstolarna kan utföra sin prövning (dom av den 22 mars 2001, Frankrike/kommissionen, C-17/99, REG, EU:C:2001:178, punkt 35).

33 Kravet på motivering ska bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälens karaktär och det intresse som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt eller personligen berörs av den, kan ha av att få förklaringar. Det krävs inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av en rättsakt uppfyller de angivna kraven inte endast ska ske utifrån rättsaktens ordalydelse, utan även utifrån det sammanhang i vilken den ingår och samtliga rättsregler på det aktuella området (dom av den 11 september 2003, Österrike/rådet, C-445/00, REG, EU:C:2003:445, punkt 49).

34 Det är mot bakgrund av denna rättspraxis som motiveringen till ECB:s skrivelse av den 22 maj 2013 ska prövas.

35 ECB har i nämnda skrivelse inledningsvis hävdat att ett utlämnande av uppgifterna i bilagorna A och B till utbytesavtalet för det första undergräver skyddet för det allmänna samhällsintresset i fråga om unionens och en medlemsstats finansiella, monetära eller ekonomiska politik, för det andra undergräver skyddet för ECB:s och de nationella centralbankerna i Eurosystemets interna finanser och för det tredje undergräver skyddet för stabiliteten i unionens och en medlemsstats finansiella system och att ett delvist avslag på ansökan om tillgång till handlingarna därför var motiverat enligt artikel 4.1 a andra, tredje och sjunde strecksatsen i beslut 2004/258 i ändrad lydelse.

36 ECB angav därefter mer utförligt skälen till att den ansåg att ett utlämnande av de uppgifterna skulle kunna skada det allmänna samhällsintresset.

37 ECB preciserade för det första att den inte lämnar ut detaljerade och uppdelade uppgifter om dess interventioner på marknaderna, eftersom detta skulle kunna skada effektiviteten av unionens penningpolitik. Det skälet görs särskilt gällande rörande köp av värdepapper inom ramen för SMP, vilka utgör interventionsåtgärder. Ett utlämnande av SMP-portföljens sammansättning i detalj vad gäller de grekiska statsobligationerna skulle röja strategiska och taktiska uppgifter om interventionsåtgärderna, vilket skulle kunna skada ECB:s eventuella framtida interventionsåtgärders effektivitet och i slutändan penningpolitikens effektivitet. ECB har i detta sammanhang preciserat att dess och de nationella centralbankerna i Eurosystemets förvärv av grekiska statsobligationer inom ramen för SMP inte gjordes i investeringssyfte, utan för att uppfylla ett offentligt ändamål, nämligen att åter få relevanta segment inom värdepappersmarknaderna att fungera normalt för att återställa en fungerande transmissionsmekanism för penningpolitiken, eftersom den är en viktig del av den finansiella stabiliten och en grundläggande förutsättning för att penningpolitiken ska fungera effektivt. Den finansiella stabiliteten och det gemensamma valutaområdet äventyras om det inte fanns någon effektiv transmission av penningpolitiken inom euroområdet som helhet.

38 ECB har för det andra uppmärksammat sökanden på att det inte är vanligt att aktörer på finansmarknaden lämnar ut detaljerad information om sammansättningen av sina finansportföljer, eftersom det skulle vara till nackdel för deras ekonomiska intressen. Total insyn i förhållande till vissa krav försvagar enligt en allmänt erkänd princip innehavarens position på marknaden vad gäller framtida transaktioner, eftersom det gör det möjligt för tredje man att förutse innehavarens framtida investeringsbehov och preferenser baserat på den portföljstrategi som innehavaren använt sig av tidigare. Eftersom de nationella centralbankerna i Eurosystemet är offentliga investerare, ska det allmänna samhällsintresset i fråga om ECB:s och de nationella centralbankerna i Eurosystemets interna finanser skyddas, och utlämnandet av vissa detaljerade uppgifter om transaktioner och belopp i deras balansräkningar ska begränsas.

39 Denna motivering uppfyller motiveringsskyldigheten.

40 ECB:s skäl som nämns ovan i punkterna 35–38 gjorde det nämligen möjligt för sökanden att förstå den rättsliga grund som ECB baserat avslaget på ansökan om tillgång till bilagorna A och B till utbytesavtalet på, det vill säga artikel 4.1 a andra, tredje och sjunde strecksatsen i beslut 2004/258 i ändrad lydelse och skälen till varför ECB ansåg att ett utlämnande av innehållet i bilagorna skulle ha skadat unionens och medlemsstaternas penningpolitik, dess interna finanser och de nationella centralbankerna i Eurosystemets interna finanser och det finansiella systemets stabilitet. Skälen gör det även möjligt för tribunalen att kontrollera huruvida ECB:s skäl är välgrundade.

41 Inget argument som sökanden har anfört är sådant att denna slutsats kan ifrågasättas.

42 Sökanden har för det första gjort gällande att hela ECB:s verksamhet tjänar ett offentligt ändamål och att ECB inte enbart kan åberopa att relevanta segment inom marknaden inte fungerar normalt och det allmänna intresset av ECB:s åtgärder för att motivera att ansökan om tillgång till bilagorna A och B till utbytesavtalet har fått avslag.

43 Detta argument kan inte godtas.

44 I sin skrivelse av den 22 maj 2013 gjorde ECB nämligen inte enbart, såsom framgår av punkterna 35–38 ovan, gällande de offentliga ändamål som dess åtgärder eftersträvade utan angav även konkreta skäl till varför ett utlämnande av uppgifterna i bilagorna A och B kan äventyra eventuella framtida interventionsåtgärders effektivitet, samt dess interna finanser och de nationella centralbankerna i Eurosystemets interna finanser.

45 Sökanden har för det andra hävdat att ECB inte i tillräcklig mån angav skälen till att uppgifterna i bilagorna A och B till utbytesavtalet skulle kunna äventyra framtida interventionsåtgärders effektivitet trots att SMP redan hade avslutats och att sökanden inte hade ansökt om att få tillgång till uppgifter som direkt rör SMP utan enbart till uppgifter i utbytesavtalet.

46 Detta argument kan inte godtas.

47 Såsom framgår av punkterna 35–38 ovan angav nämligen ECB i sitt beslut av den 22 maj 2013 att uppgifterna i bilagorna A och B till utbytesavtalet inte endast ger aktörerna på marknaden ett incitament till att analysera den underliggande taktiken och strategin till de interventioner som genomförts inom ramen för SMP utan även till att förutse den taktik och strategi som eftersträvas med eventuella framtida interventioner, vilket kan komma att påverka de nämnda interventionernas effektivitet.

48 Sökanden har för det tredje gjort gällande att ECB:s hänvisningar till att ”relevanta segment inom marknaden inte fungerar normalt”och till en ”transmissionsmekanism” vad gäller penningpolitiken i sin motivering inte var tillräckligt tydliga.

49 Detta argument kan inte godtas.

50 I motsats till det som sökanden har gjort gällande, var ECB nämligen inte skyldig att ge en närmare förklaring till uttrycken ”relevanta segment inom marknaden fungerar [inte] normalt” och ”transmissionsmekanism” som använts i ECB:s skrivelse av den 22 maj 2013. Vad inledningsvis angår att ”relevanta segment inom marknaden inte fungerar normalt”, ska det erinras om att det var allmänt känt att unionen sedan början på 2010 hade drabbats av statsskuldskrisen och att spänningar hade uppkommit på vissa statspappersmarknader inom euroområdet, bland annat på grund av den växande oron på marknaden rörande långsiktigt hållbara statsfinanser med hänsyn till de stora budgetunderskotten, i synnerhet i Grekland. Det var även känt att dessa spänningar hade spridit sig till andra segment inom finansmarknaderna och att ECB hade offentliggjort SMP för att förbättra den penningpolitiska transmissionsmekanismens effektivitet. Vad vidare gäller ECB:s användande av

uttrycket ”transmissionsmekanism”, räcker det att konstatera att sökanden som i egenskap av institutionell investerare hade förvärvat grekiska statsobligationer, ska anses ha kännedom om uttryckets innebörd eller som kapabel att enkelt finna den till exempel genom ECB:s webbplats.

51 Sökanden har för det fjärde hävdat att några konkreta omständigheter inte angavs i beslutet av den 22 maj 2013 och att ECB:s beslut var grundat på ren spekulation vad gäller eventuella framtida interventionsåtgärders effektivitet. I förevarande fall är således de krav som följer av motiveringsskyldigheten höga, eftersom ECB hade stort utrymme för skönsmässig bedömning vid fastställandet av huruvida utlämnandet av handlingarna i fråga skulle kunna skada det allmänna samhällsintresset.

52 Argumentet kan inte godtas i den mån det avser ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten såsom väsentlig formföreskrift.

53 Det är visserligen riktigt att ECB har stort utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller frågan huruvida det allmänna samhällsintresset i fråga om unionens eller en medlemsstats finansiella, monetära eller ekonomiska politik, ECB:s eller de nationella centralbankerna i Eurosystemets interna finanser, och stabiliteten i unionens eller en medlemsstats finansiella system kan skadas genom utlämnandet av uppgifterna i bilagorna A och B och därför ska unionsdomstolens prövning av lagenligheten i detta hänseende vara begränsad till en granskning av att reglerna i fråga om handläggning och motivering har iakttagits, att de faktiska omständigheterna är materiellt riktiga samt att det inte skett en uppenbart oriktig bedömning eller förekommit maktmissbruk (dom av den 29 november 2012, Thesing och Bloomberg Finance/ECB, T-590/10, EU:T:2012:635, punkt 43).

54 Det ska även påpekas att på grund av unionsdomstolens begränsade prövning är det av än mer grundläggande betydelse att ECB iakttar skyldigheten att på ett tillfredsställande sätt motivera sina beslut. Det är nämligen endast under sådana förhållanden som unionsdomstolen kan kontrollera om de faktiska och rättsliga omständigheter som är av betydelse för den skönsmässiga bedömningen föreligger (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 november 1991, Technische Universität München, C-269/90, REG, EU:C:1991:438, punkt 14).

55 I motsats till vad sökanden har hävdat, utgör emellertid inte motiveringsskyldigheten i förevarande fall något hinder för att ECB grundade sitt beslut på skäl som beaktade hur aktörer på marknaden skulle kunna komma att agera efter ett utlämnande av uppgifterna i bilagorna A och B i utbytesavtalet och hur detta agerande skulle kunna påverka framtida interventioner. Detta resonemang är nämligen tillräckligt konkret för att sökanden ska kunna bestrida att det är välgrundat och för att tribunalen ska kunna utföra sin prövning. I förevarande fall är den allmänna karaktären på ECB:s motivering vidare befogad på grund av behovet av att inte avslöja uppgifter som det undantag som åberopas är avsett att skydda.

56 Sökanden har för det femte gjort gällande att skälet att den strategi och den taktik som eftersträvades med investeringsåtgärderna riskerade att avslöjas, inte är relevant och att ECB på ett felaktigt sätt har hävdat att den hade investeringsbehov och preferenser.

57 Dessa argument kan inte heller godtas.

58 Argumenten rör nämligen huruvida motiveringen är välgrundad och kan därför inte styrka att motiveringsskyldigheten såsom väsentlig formföreskrift har åsidosatts.

59 Talan kan därför inte vinna bifall såvitt avser den grunden, i den mån den stödjer sig på ett åsidosättande av artikel 296.2 FEUF.

60 I den mån den förevarande grunden även baseras på ett åsidosättande av artikel 41.2 c i stadgan om de grundläggande rättigheterna, enligt vilken rätten till god förvaltning bland annat innebär att förvaltningen är skyldig att motivera sina beslut, räcker det vidare mot bakgrund av skälen ovan att konstatera att detta – utan att det är nödvändigt att uttala sig om frågan huruvida bestämmelsen under de aktuella omständigheterna är tillämplig på ECB – inte heller kan leda till att talan kan vinna bifall såvitt avser den grunden.

61 Talan kan därför inte vinna bifall såvitt avser någon del av den andra grunden.

Den tredje grunden: Huruvida ECB:s skäl är välgrundade

62 Sökanden har gjort gällande att de skäl som låg till grund för ECB:s beslut att avslå dess ansökan om tillgång till bilagorna A och B till utbytesavtalet innehöll fel. Om ECB:s argument ska anses tillräckliga för att vägra tillgång till nämnda bilagor skulle detta utgöra ett hinder för rätten till information som stadfästs i artikel 15.3 FEUF och artikel 42 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, vilket skulle vara oproportionerligt och frånta rätten dess innebörd.

63 ECB har bestritt dessa argument.

64 Tribunalen påpekar inledningsvis i detta hänseende att några av de argument som sökanden anfört i samband med den förevarande grunden kan uppfattas som att sökanden gör gällande en invändning om rättsstridighet för att ifrågasätta huruvida artikel 4.1 a andra och tredje strecksatsen i beslut 2004/258 i ändrad lydelse är förenlig med artikel 15.3 FEUF och artikel 42 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

65 Sökanden har emellertid i sitt svar på tribunalens frågor (se punkt 13 ovan) av den 10 november 2014 preciserat att om tribunalen i förevarande fall skulle finna att villkoren för de undantag som anges i artikel 4.1 a andra och tredje strecksatsen i beslut 2004/258 i ändrad lydelse är uppfyllda kommer sökanden inte att fortsätta att göra gällande den invändning om rättsstridighet som avser artikel 4.1 a andra och tredje strecksatsen i beslut 2004/258 i ändrad lydelse.

66 Tribunalen ska därför pröva huruvida de argument som sökanden framfört visar på ett fel som påverkar riktigheten av ECB:s slutsats. Enligt denna är ECB:s beslut att delvis avslå ansökan om tillgång till bilagorna A och B till utbytesavtalet motiverat med stöd av artikel 4.1 a andra och tredje strecksatsen i beslut 2004/258 i ändrad lydelse.

67 ECB har såsom framgår av punkterna 35–38 ovan till stöd för den slutsatsen gjort gällande att ett utlämnande av detaljerade och uppdelade uppgifter om de grekiska statsobligationer som ECB och de nationella centralbankerna i Eurosystemet hade förvärvat inom ramen för SMP kan ge aktörerna på marknaden ett incitament till att dra slutsatser om den strategi, den taktik och den metod som använts inom ramen för det programmet och få dessa aktörer att förutse den strategi, den taktik och den metod som kan komma att användas i samband med framtida interventioner. Detta kan skada interventionernas effektivitet och i slutändan unionens penningpolitik och de interna finanserna för ECB och de nationella centralbankerna i Eurosystemet.

68 De skälen är enligt sökanden felaktiga. Sökanden har till stöd för den förevarande grunden inte anfört några fristående argument utan har endast hänvisat till de argument om att motiveringsskyldigheten har åsidosatts som utvecklats i samband med den andra grunden. Tribunalen ska därför pröva de argument som sökanden anfört i samband med den andra grunden i den mån de inte avser, eller åtminstone inte endast avser, att motiveringsskyldigheten såsom väsentlig formföreskrift har åsidosatts, utan även huruvida ECB:s skäl är välgrundade.

– Argumenten rörande huruvida ECB:s skäl är hypotetiska

69 Sökanden har gjort gällande att ECB:s skäl grundar sig på ren spekulation och inte på någon konkret omständighet. Sådana skäl kan inte motivera ett avslag på ansökan om tillgång till handlingar med hänvisning till artikel 4.1 a andra och tredje strecksatsen i beslut 2004/258 i ändrad lydelse. Sökanden har i detta sammanhang även hävdat att ansökan inte omfattade interventionsåtgärder utan endast utbytesavtalet och att SMP under alla omständigheter redan hade avslutats när dess ansökan lämnades in.

70 I detta hänseende påpekar tribunalen inledningsvis att beslut 2004/258 i ändrad lydelse syftar till, såsom anges i skälen 2 och 3, att ge större tillgång till ECB:s handlingar jämfört med den som beviljades enligt reglerna i beslut 1999/284/EG av den 3 november 1998 avseende allmänhetens tillgång till europeiska centralbankens handlingar och arkiv (ECB/1998/12) (EGT L 110, s. 30), samtidigt som ECB:s och de nationella centralbankerna i Eurosystemets oberoende måste säkerställas och sekretessen avseende vissa frågor som specifikt rör utförandet av ECB:s uppgifter upprätthållas.

71 I artikel 2.1 i beslut 2004/258 i ändrad lydelse anges således att varje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat ska ha rätt till tillgång till ECB:s handlingar, med beaktande av de villkor och gränser som fastställs i det beslutet.

72 Den rätten är föremål för vissa begränsningar som grundar sig på hänsyn till allmänna eller enskilda intressen. I artikel 4.1 a andra och tredje strecksatsen i beslut 2004/258 i ändrad lydelse anges nämligen undantag från rätten till tillgång till en handling om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för det allmänna samhällsintresset i fråga om unionens eller en medlemsstats finansiella, monetära eller ekonomiska politik eller ECB:s eller de nationella centralbankerna i Eurosystemets interna finanser.

73 Med hänsyn till att undantagen från rätten till tillgång som anges i artikel 4 i beslut 2004/258 i ändrad lydelse är ett undantag från rätten till tillgång till handlingar som föreskrivs i artikel 2.1 i samma beslut, ska de tolkas och tillämpas restriktivt. När ECB beslutar att avslå en ansökan om att en handling ska lämnas ut enligt artikel 4.1 i det beslutet, är den således i princip skyldig att motivera varför tillgången till handlingen konkret och faktiskt skulle kunna skada det intresse som skyddas av det av ECB åberopade undantaget i den bestämmelsen (dom Thesing och Bloomberg Finance/ECB, punkt 53 ovan, EU:T:2012:635, punkterna 41 och 42).

74 Det är mot bakgrund av dessa principer som tribunalen ska bedöma huruvida ECB:s skäl var tillräckliga för att motivera att ansökan om tillgång till bilagorna A och B till utbytesavtalet delvis avslogs.

75 I den del sökanden har invänt mot att ECB grundade sitt beslut på hypoteser, ska det för det första påpekas att enligt de regler som anges i artikel 4 i beslut 2004/258 i ändrad lydelse ska ECB jämföra den aktuella situation då tillgång till handlingarna (ännu) inte har beviljats med en hypotetisk situation där tillgång till handlingarna beviljas. Endast den omständigheten att ECB, i sitt beslut om att delvis avslå ansökan om tillgång, beaktade en hypotetisk situation vari den hade gett tillgång till bilagorna A och B kan därför inte föranleda att det välgrundade i ECB:s resonemang ifrågasätts.

76 Tribunalen ska för det andra pröva huruvida de argument som sökanden anfört kan styrka att ECB i sitt beslut av den 22 maj 2013 inte angav att det skyddade intresset kunde komma att skadas på ett tillräckligt konkret sätt eller att ECB:s skäl i detta hänseende grundade sig på en uppenbart oriktig bedömning.

77 I detta hänseende ska det inledningsvis påpekas att sökanden inte har anfört något argument som kan ifrågasätta huruvida ECB:s skäl är välgrundat i fråga om följande. Ett utlämnande av uppgifterna i bilagorna A och B till utbytesavtalet skulle avslöja SMP-portföljens sammansättning i detalj och skulle

därför göra det möjligt för aktörerna på marknaden att bland annat få kännedom om de nominella värdena, kupongräntorna och datum för räntebetalning och återbetalning för de statsobligationer som förvärvats inom ramen för SMP. Sökanden har nämligen i detta hänseende gjort gällande att dess ansökan inte avser handlingar som direkt rör ECB:s intervention. Det är dock möjligt, såsom ECB har anfört, att på grundval av uppgifterna i bilagorna A och B till utbytesavtalet identifiera de grekiska statsobligationer som ECB och de nationella centralbankerna i Eurosystemet förvärvat inom ramen för SMP.

78 I motsats till vad sökanden har hävdat, innebär dessutom inte den omständigheten att SMP redan hade avslutats att skälen var uppenbart felaktiga eller irrelevanta. Ett utlämnande av uppgifterna i bilagorna A och B till utbytesavtalet skulle nämligen enligt ECB:s resonemang kunna ge aktörerna på marknaden ett incitament till att förutse den strategi, taktik och metod som ECB och de nationella centralbankerna i Eurosystemet kan komma att använda i samband med framtida interventioner. Det är, såsom tribunalen redan har slagit fast, emellertid vanligt att aktörerna på marknaden använder den information som centralbankerna har lämnat ut eftersom centralbankernas analyser och beslut anses vara en särskilt viktig och pålitlig källa för att utvärdera aktuella och framtida förändringar på finansmarknaden (dom Thesing och Bloomberg Finance/ECB, punkt 53 ovan, EU:T:2012:635, punkterna 52, 57 och 63).

79 Sökanden har vidare ifrågasatt ECB:s skäl, enligt vilket framtida interventioners effektivitet och ECB:s och de nationella centralbankerna i Eurosystemets interna finanser kan påverkas om vissa aktörer på marknaden agerar utefter en prognos som baseras på uppgifterna i bilagorna A och B till utbytesavtalet.

80 ECB har angående den delen av motiveringen i skrivelsen av den 22 maj 2013 preciserat att ett utlämnande av uppgifter rörande den metod som används inom ramen för SMP kan skada interventionsåtgärder som har samma eller liknande ändamål som det som eftersträvades i samband med SMP. Sådana program är avsedda att ge aktörerna på marknaden ett incitament till att – i förekommande fall även innan det att ECB och de nationella centralbankerna i Eurosystemet har förvärvat en viss kategori av statsobligationer – investera i den kategorin för att gynnas av den prisstegring som nämnda förvärv föranlett. De kan ha en positiv inverkan på samtliga obligationer inom den angivna kategorin. De aktörer på marknaden som inte har kännedom om vilka obligationer ECB och de nationella centralbankerna i Eurosystemet föredrar, ges ett incitament till att investera brett inom hela den avsedda kategorin. Om aktörerna på marknaden har tillgång till de detaljerade och uppdelade uppgifterna i bilagorna A och B till utbytesavtalet kan det däremot skada interventionsåtgärdernas effektivitet och i slutändan penningpolitikens effektivitet, samt ECB:s och de nationella centralbankerna i Eurosystemets interna finanser. I det fallet ges aktörerna på marknaden ett incitament till att utföra en prognos för att fastställa vilken särskild typ av statsobligationer inom den avsedda kategorin som kan komma att förvärvas av ECB och de nationella centralbankeran i Eurosystemet och till att inrikta sina förvärv på den typen av obligationer. Detta kan leda till en prisökning på de typer av obligationer som aktörerna på marknaden har identifierat som sådana som kan komma att förvärvas av ECB och de nationella centralbankerna i Eurosystemet. I den mån obligationerna faktiskt motsvarar dem som ECB och de nationella centralbankerna i Eurosystemet föredrar kan det leda till att de får förvärva den typen av obligationer till ett mycket högre pris eller att de får förvärva andra obligationer som i mindre utsträckning uppfyller deras preferenser. ECB och de nationella centralbankerna i Eurosystemet kan vidare föranledas att köpa olika typer av obligationer inom den avsedda kategorin – för att ge aktörerna på marknaden ett incitament till att investera i samtliga obligationer inom den kategorin – istället för att rikta in sig på vissa typer av obligationer.

81 Sökanden har i detta hänseende inledningsvis gjort gällande att ECB:s skäl grundar sig på en osannolik hypotes. I sitt pressmeddelande av den 6 september 2012 angav ECB visserligen de tekniska egenskaperna rörande köp av statsobligationer inom OMT-programmet (nedan kallat OMT-programmet) (se punkt 6 ovan). Det kunde dock förutses att ECB och de nationella centralbankerna i Eurosystemet inte skulle förvärva statsobligationer i samband med det programmet.

82 I detta sammanhang har sökanden för det första hävdat att det framgår av ett beslut meddelat av ministrarna inom euroområdet i slutet av år 2014 att den åtgärd som ska användas i samband med Greklands penningpolitik är att en kredit ska beviljas. Förvärv av grekiska statsobligationer är därför inte längre avsett att användas.

83 Detta argument kan inte godtas.

84 I detta hänseende räcker det att påpeka att inom ramen för en talan om ogiltigförklaring som väckts enligt artikel 263 FEUF ska en unionsrättsakts lagenlighet enligt fast rättspraxis bedömas i förhållande till de faktiska och rättsliga omständigheter som rådde den dag då rättsakten antogs (dom av den 7 februari 1979, Frankrike/kommissionen, 15/76 och 16/76, REG, EU:C:1979:29). De omständigheter som sökanden hänvisar till inträffade efter ECB:s beslut av den 22 maj 2013 och kan därför inte påverka beslutets lagenlighet.

85 Sökanden har för det andra gjort gällande att enligt ECB:s pressmeddelande av den 6 september 2012 förutsätter ett förvärv av statsobligationer inom ramen för OMT-programmet att den stat vars obligationer det gäller, ska förhandla fram ett stödprogram med Europeiska stabilitetsmekanismen (nedan kallad ESM). Förhandlingarna rörande ett sådant program hade i förevarande fall kunnat uteslutas. ESM:s beslut kan nämligen endast antas enhälligt och på grund av Bundesverfassungsgerichts (den tyska författningsdomstolen) tvivel, vilka framgår av dess begäran om förhandsavgörande av den 14 januari 2014 i målen 2 BvR 2728/13–2 BvR 2731/13 och 2 BvR 13/13 (mål C-62/14, Gauweiler m.fl., som ännu inte har avgjorts av domstolen), och Bundesbanks (den tyska centralbanken) tvivel om huruvida OMT-programmet är lagenligt, har en företrädare för den tyska regeringen meddelat att ett sådant stödprogram inte kan godkännas.

86 Detta argument kan inte godtas.

87 I detta sammanhang ska det påpekas att sökanden endast avser att, såsom beskrivs i ECB:s pressmeddelande av den 6 september 2012, förvärva statsobligationer inom ramen för OMT-programmet. ECB:s skäl, som nämns i punkt 80 ovan, avser emellertid inte enbart förvärvet av statsobligationer inom ramen för OMT-programmet, utan omfattar alla interventionsåtgärder som har samma eller liknande ändamål som det som eftersträvas med SMP. I detta sammanhang ska det erinras om att ECB har stort utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller valet och fastställandet av de åtgärder som den antar i samband med utförandet av dess uppgifter. Det var därför befogat av ECB att – vid prövningen av huruvida bilagorna A och B kan påverka unionens penningpolitik och ECB:s eller de nationella centralbankerna i Eurosystemets interna finanser – beakta alla de åtgärder som den skulle kunna föranledas att anta i framtiden och den var inte skyldig att enbart ta hänsyn till de åtgärder, vilka angav det villkor som meddelats genom ECB:s pressmeddelande om OMT av den 6 september 2012. Enligt pressmeddelandet är förvärvet av statsobligationer inom ramen för OMT-programmet underställt det villkoret att medlemsstaten i fråga förhandlar fram ett stödprogram med ESM.

88 Sökandens argument kan under alla omständigheter inte styrka att det när ECB antog beslutet av den 22 maj 2013 var uppenbart att de angivna villkoren i pressmeddelandet inte kunde uppfyllas.

89 Angående argumentet om Bundesverfassungsgerichts begäran om förhandsavgörande i mål C-62/14 räcker det att konstatera att det inte framgår härav att Bundesverfassungsgericht anser att alla ECB:s och de nationella centralbankerna i Eurosystemets förvärv av statsobligationer inom ramen för OMT-programmet strider mot unionens primärrätt. Det framgår tvärtom i synnerhet av punkterna 99 och 100 i begäran om förhandsavgörande att den domstolen inte utesluter att OMT-programmet, tolkat restriktivt, kan anses förenligt med unionsrätten.

90 Vad vidare gäller argumentet att det finns ett motstånd mot att ett nytt stödprogram godkänns, vilket tillkännagivits av en företrädare för den tyska regeringen, räcker det att konstatera att det framgår av ECB:s pressmeddelande av den 6 september 2012 att OMT-programmet omfattade stater som redan deltog i ett stödprogram. Även om det antas att ett stödprogram inte kan förhandlas fram för en medlemsstat som ännu inte deltar i ett sådant program kan detta inte utesluta förvärv av obligationer från stater som redan deltar i ett sådant program.

91 Inget av de argument som anförts av sökanden kan därför styrka att det den 22 maj 2013, det vill säga när ECB delvis avslog den omtvistade ansökan om tillgång, kunde uteslutas att ECB eller de nationella centralbankerna i Eurosystemet senare skulle förvärva statsobligationer inom ramen för OMT-programmet.

92 Tribunalen finner således att de argument som anförts av sökanden inte kan styrka att ECB:s skäl som nämns i punkterna 37 och 38 ovan – enligt vilka ett utlämnande av uppgifterna i bilagorna A och B till utbytesavtalet kan skada effektiviteten av en framtida intervention, vars ändamål är detsamma eller liknande det som eftersträvas av SMP – grundar sig på en hypotes som inte är tillräckligt sannolik eller på en uppenbart oriktig bedömning.

93 Sökanden har för det andra gjort gällande att ECB:s skäl, enligt vilket ett utlämnande av uppgifterna i bilagorna A och B till utbytesavtalet kan skada framtida interventionsåtgärder, inte kan avse åtgärder vars ändamål skiljer sig från de som eftersträvas av SMP. Även om sådana åtgärder nämligen också medför förvärv av statsobligationer kan förvärv som är jämförbara med dem inom ramen för SMP inte ske på nytt, eftersom interventionsåtgärderna eftersträvar olika ändamål.

94 Detta argument kan inte godtas.

95 För det första är det argumentet verkningslöst. ECB:s skäl rörande de interventionsåtgärder som har samma eller liknande ändamål som SMP, vilka prövats i punkterna 80–92 ovan, är i sig tillräckliga för att motivera att ansökan om tillgång till bilagorna A och B till utbytesavtalet delvis avslogs.

96 För det andra, och under alla omständigheter, när en intervention medför, såsom ECB riktigt har anfört, att ECB och de nationella centralbankerna i Eurosystemet förvärvar statsobligationer, finns det en risk för att aktörerna på marknaden använder sig av uppgifterna om sådana tidigare förvärv för att korrekt eller felaktigt identifiera ECB:s och de nationella centralbankerna i Eurosystemets preferenser för vissa typer av statsobligationer som de anser att bankerna föredrar oavsett det ändamål som eftersträvas genom förvärvet av statsobligationer.

97 I en sådan situation kan således ett utlämnande av uppgifterna i bilagorna A och B till utbytesavtalet – på grund av de skäl som nämnts i punkt 80 ovan – påverka ECB:s interventionsåtgärders effektivitet och ECB:s eller de nationella centralbankerna i Eurosystemets interna finanser.

98 Tribunalen finner således att inget av de argument som sökanden anfört kan styrka att ECB:s skäl i skrivelsen av den 22 maj 2013 – enligt vilka ett utlämnande av bilagorna A och B till utbytesavtalet kan skada framtida interventionsåtgärders effektivitet och i slutändan, penningpolitiken, samt ECB:s och de nationella centralbankerna i Eurosystemets interna finanser – grundar sig på en rent hypotetisk situation eller en uppenbart oriktig bedömning.

– Argumentet om det offentliga ändamål som eftersträvas med interventionerna

99 Sökanden har anfört att ECB:s skäl grundar sig på dess portföljstrategi och att dess placeringspreferenser är felaktiga. ECB:s interventioner tjänar ett offentligt ändamål och ECB har därför inte någon portföljstrategi eller placeringspreferenser.

100 Detta argument kan inte heller godtas.

101 I detta hänseende räcker det att påpeka att den omständigheten att en intervention, som omfattar förvärv av statsobligationer, eftersträvar ett offentligt ändamål inte utgör hinder för att ECB eller de nationella centralbankerna i Eurosystemet kan ha preferenser för vissa typer av statsobligationer.

102 Tribunalen finner därför att inte något av de argument som sökanden anfört kan ifrågasätta att ECB:s skäl är välgrundade. Enligt de skälen var det enligt artikel 4.1 a andra och tredje strecksatsen i beslut 2004/258 i ändrad lydelse motiverat att vägra tillgång till bilagorna A och B till utbytesavtalet.

103 Mot bakgrund av sökandens förtydligande som nämnts ovan i punkt 65 finns det ingen anledning att pröva en eventuell invändning om rättsstridighet avseende artikel 4.1 a andra och tredje strecksatsen i beslut 2004/258 i ändrad lydelse.

104 Talan kan därför inte vinna bifall såvitt avser den förevarande grunden. Det är inte nödvändigt att pröva argumenten avseende artikel 4.1 a sjunde strecksatsen i beslut 2004/258 i ändrad lydelse, enligt vilken tillgång till en handling eller dess utlämnande ska vägras när det undergräver skyddet för det allmänna samhällsintresset i fråga om det finansiella systemets stabilitet i unionen eller i en medlemsstat. De argumenten är nämligen verkningslösa och kan därför inte godtas. Enligt systematiken i artikel 4 i beslut 2004/258 i ändrad lydelse är ett avslag på en ansökan om tillgång motiverat när de villkor som uppställs i ett av de angivna undantagen i den artikeln är uppfyllda. I förevarande fall kan således avslaget grunda sig på artikel 4.1 a andra och tredje strecksatsen i beslut 2004/258 i ändrad lydelse. Även om det vidare antas att talan i den mån den avser argumenten rörande artikel 4.1 a sjunde strecksatsen i beslut 2004/258 i ändrad lydelse kan vinna bifall, kan de inte påverka anledningen till att ansökan om tillgång fått avslag.

Den första grunden: Huruvida den rättsliga grunden för beslutet av den 22 maj 2013 är rättsstridigt

105 I samband med den förevarande grunden har sökanden anfört att artikel 4.1 a sjunde strecksatsen i beslut 2004/258 i ändrad lydelse inte är förenlig med artikel 15.3 FEUF och artikel 42 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Det undantag som föreskrivs i den bestämmelsen omfattas inte längre av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43). Skälen i beslut 2011/342 hänvisar dessutom inte till den utvidgningen av avslagsgrunderna. ECB:s beslut av den 22 maj 2013 kan därför inte grundas på det beslutet.

106 ECB har bestritt de argumenten.

107 Denna grund är verkningslös på grund av de skäl som utvecklats i punkt 104 ovan. Talan kan därför inte vinna bifall såvitt avser denna grund.

108 Med anledning av att talan inte kan vinna bifall såvitt avser någon av de grunder som åberopats, ska yrkandet om ogiltigförklaring av ECB:s beslut av den 22 maj 2013 ogillas.

3. *ECB:s skrivelse av den 16 april 2013*

109 Yrkandet om ogiltigförklaring ska, såsom det påpekats i punkt 24 ovan, tolkas så, att det endast avser ECB:s beslut av den 22 maj 2013.

110 Även om det antas att sökanden också har yrkat ogiltigförklaring av ECB:s skrivelse av den 16 april 2013, ska det yrkandet under alla omständigheter ogillas. Talan kan inte vinna bifall såvitt avser samtliga de grunder som anförts till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring av ECB:s skrivelse av den 22 maj 2013 och sökanden har inte anfört någon särskild grund till stöd för ett eventuellt yrkande om ogiltigförklaring av ECB:s beslut av den 16 april 2013.

111 Tribunalen ska därför inte uttala sig om den av ECB anförda invändningen om rättegångshinder, enligt vilken ett eventuellt yrkande om ogiltigförklaring av ECB:s skrivelse av den 16 maj 2013 inte är tillräckligt tydligt.

112 Av det ovan anförda följer således att talan i sin helhet ska ogillas.

Rättegångskostnader

113 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. ECB har yrkat att svaranden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska ECB:s yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (nionde avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein ska ersätta rättegångskostnaderna.

Berardis Czúcz Popescu

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 4 juni 2015.

Underskrifter